

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-1.720.71.2018.DP

Warszawa, 21 marca 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/18/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka Niem. N14+ Zafiro, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 392 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt dwa złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych nosidełka Niem. N14+ Zafiro przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 1 października 2018 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi nosidełka Niem. N14+ Zafiro (dalej jako „nosidełko”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie.

Kwestionowany produkt to nosidełko miękkie wykonane z materiału włókienniczego wypełnionego najprawdopodobniej pianką, umożliwiające przenoszenie dziecka w pozycji pionowej i poziomej. Regulowany system mocowania nosidełka do tułowia opiekuna składa się z dwóch pasów nośnych zakładanych na ramiona, składających się z części miękkiej (z wypełnieniem) oraz tkanych taśm, na których znajdują się plastikowe klamry/regulatory i zapięcia zatrzaskowe. Nosidełko ma otwory na nogi, a ich wielkość można regulować przy pomocy części zapinanej na rzepy oraz pasów zapinanych na plastikowe, regulowane zapięcia zatrzaskowe. W górnej części znajduje się przypinany rzepami śliniaczek. Nosidełko nie posiada elementów przewidzianych do odłączenia po użyciu narzędzia. Do produktu przymocowana jest wszywka z napisem: „WOMAR www.womar.eu PN-EN 13209-2:2006+Ap1:2008 Baby carrier intended for babies from to 13 kg” oraz informacjami o materiałach, z jakiego wykonano produkt i instrukcja konserwacji w formie piktogramów.

Do produktu załączone są papierowe ulotki zawierające m. in. następujące informacje:

- „baby carrier butterfly+ N14+”,
- „nosidło spełnia Europejskie Standardy Bezpieczeństwa, PN-EN 13209-2:2006+Ap1:2008”,
- „przeznaczone dla dzieci od 4 do 24 miesiąca życia i wadze od 5 do 13 kg”,
- „Producent: WOMAR Maria Krawczyk (...) Częstochowa, Poland”,
- kod EAN: 5902745020426,
- piktogramy dotyczące sposobu konserwacji produktu,
- informacje dotyczące bezpiecznego użytkowania nosidełka.

Produkt jest w oferowany w foliowym opakowaniu, na którym umieszczono naklejki zawierające m.in. następujące informacje:

- „WOMAR NOSIDŁO NIEM.N14+ ZAFIRO”,

- kod EAN, w zależności od koloru nosidełka: 5902745506791 (ciemny beż), 5902745506807 (ciemny czerwony), 5902745506814 (seledyn), 5902745506821 (ciemny turkus), 5902745506845 (ciemny niebieski), 5902745506852 (granat), 5902745530512 (szary), 5902745506869 (grafit), 5902745506876 (czarny z czerwonym haftem),

- „*UWAGA! Przechowuj to opakowanie z dala od dziecka, aby zapobiec uduszeniu*”.

W trakcie kontroli nr KBP-NU.8361.150.2018 i KBP-NI.8340.222.2018, inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali nosidełko ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci -- Nosidełka dla dzieci -- Wymagania bezpieczeństwa i metody badań -- Część 2: Nosidełko miękkie* (dalej jako „norma”). Producent nosidełka deklaruje, że zostało ono wyprodukowane zgodnie z wymaganiami wycofanej już normy PN-EN 13209-2006+Ap1:2008, jednakże ze względu na fakt, że zakwestionowane nosidełka zostały sprzedane kontrolowanemu przedsiębiorcy przez producenta na podstawie faktury VAT nr F/724/2018 z 22 czerwca 2018 r., inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa produktu w oparciu o postanowienia normy PN-EN 13209-2:2016-04, która została opublikowana 12 kwietnia 2016 r. i zastąpiła normę PN-EN 13209-2006+Ap1:2008. Próbkę nosidełka została przekazana do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych.

W toku badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie stwierdzono, że produkt nie spełnia wymagań wskazanych w:

- punkcie 8.3.1 normy, gdyż podczas badania przeprowadzanego zgodnie z punktem 8.3.1.2.2 kula do badań wypadła z nosidełka (przed i po kondycjonowaniu), co nie powinno mieć miejsca jeśli producent deklaruje, że nosidełka miękkiego można używać do przenoszenia dzieci w pozycji poziomej,

- punkcie 8.3.3 normy, gdyż nosidełko nie posiada zabezpieczenia czubka główki podczas przenoszenia dziecka w zasadniczo poziomej pozycji,

- punkcie 8.5 normy, gdyż w trakcie badania przeprowadzanego zgodnie z punktem 3.5.2 normy plastikowa klamra zatrzaskowa została odłączona od pasa łączącego podparcie główki z prawym pasem naramiennym, a obciążnik do badań wypadł z nosidełka. Tymczasem, zgodnie z punktem 8.5.1 normy, podczas badania zgodnie z punktem 8.5.2 normy system mocowania dziecka do tułowia oraz pozostałe elementy mocujące i regulujące

służące do zabezpieczenia dziecka nie powinny otwierać się, a produkt powinien działać zgodnie z przeznaczeniem.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 7 listopada 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie nosidełkami oraz wskazania, od kiedy i ile sztuk produktu zostało wprowadzonych na rynek oraz ile tych nosidełek znajduje się na jej stanie magazynowym. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu oraz wskazanie, czego dotyczyły oraz wezwał ją do przedłożenia listy dystrybutorów nosidełek ze wskazaniem ilości poszczególnych produktów dostarczonych każdemu z nich oraz jednostkowej ceny ich sprzedaży. Ponadto, organ nadzoru poprosił stronę postępowania, aby w przypadku prowadzenia sprzedaży detalicznej nosidełek, podała liczbę produktów wprowadzonych na rynek w ten sposób. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkt, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 15 stycznia 2019 r. strona postępowania potwierdziła, że jest producentem nosidełek, oświadczając, że wprowadziła na rynek 136 egzemplarzy w okresie od 1 czerwca 2017 r. do 31 października 2018 r. poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom oraz, że nie prowadziła sprzedaży detalicznej ani nie otrzymała żadnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów oraz że nie posiada na stanie magazynowym żadnych nosidełek. Jednocześnie strona postępowania przekazała listę dystrybutorów nosidełka, wydruk ze strony internetowej potwierdzający zamieszczenie ostrzeżenia o zagrożeniach stwarzanych przez nosidełko, wzór wiadomości przesłanej do dystrybutorów nosidełka oraz oświadczenia o liczbie posiadanych nosidełek lub ich nieposiadaniu na stanie magazynowym.

Pismem z 25 stycznia 2019 r. Prezes UOKiK poprosił stronę postępowania o wskazanie, jakie działania zamierza podjąć wobec wycofanych z rynku nosidełek, a po ich dokonaniu - przekazanie potwierdzających tę okoliczność dowodów.

Pismem z 11 lutego 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że zniszczyła 7 wycofanych sztuk nosidełka oraz, że zaprzestała produkcji nosidełek ze względu na niską zyskowność. Jednocześnie strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o liczbie posiadanych nosidełek lub ich nieposiadaniu na stanie magazynowym, listę dystrybutorów ze wskazaniem ilości nosidełek, jakie posiadali na stanie magazynowym, faktury korygujące potwierdzające zwrot nosidełek oraz protokół zniszczenia 5 sztuk produktu.

Pismem z 15 lutego 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do sprecyzowania liczby zniszczonych nosidełek, mając na uwadze rozbieżności pomiędzy liczbą wskazaną w piśmie z 11 lutego 2019 r. i oświadczeniach dystrybutorów tj. 7, a liczbą wskazaną w protokole zniszczenia, tj. 5. Ponadto, organ nadzoru zwrócił się o przekazanie podpisanego egzemplarza oświadczenia dystrybutora, które zostało przekazane przez stronę postępowania bez podpisu. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 8 marca 2019 r. strona postępowania sprecyzowała, że dokonała zniszczenia 5 sztuk nosidełek, natomiast 7 to liczba nosidełek, które posiadali dystrybutorzy, wliczając dwa egzemplarze zabezpieczone przez inspektorów Inspekcji Handlowej jako próbka kontrolna i rozjemcza (które nie zostały wycofane i zniszczone). Jednocześnie strona postępowania przekazała poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię oświadczenia dystrybutora o nieposiadaniu nosidełka na stanie magazynowym oraz wydruki e-maili skierowanych do dystrybutorów nosidełka. Strona postępowania nie wniosła o umożliwienia jej zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Maria Krawczyk, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie wprowadziła nosidełko Niem. N14+ Zafiro na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Do produktu załączona jest ulotka zawierająca informację: „*Producent: WOMAR Maria Krawczyk (...) Częstochowa, Poland*”,. Ponadto, w toku postępowania jego strona potwierdziła, że jest producentem nosidełka

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci. Nosidełka dla dzieci. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań. Część 2: Nosidełka miękkie* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa nosidełka z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka stanowiły wyniki badania laboratoryjnego przeprowadzonego w toku kontroli przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, w wyniku którego stwierdzono, że produkt nie spełnia wymagań wskazanych w:

- punkcie 8.3.1 normy, gdyż podczas badania przeprowadzanego zgodnie z punktem 8.3.1.2.2 kula do badań wypadła z nosidełka (przed i po kondycjonowaniu), co nie powinno

mieć miejsca jeśli producent deklaruje, że nosidełka miękkiego można używać do przenoszenia dzieci w pozycji poziomej,

- punkcie 8.3.3 normy, gdyż nosidełko nie posiada zabezpieczenia czubka główki podczas przenoszenia dziecka w zasadniczo poziomej pozycji,

- punkcie 8.5 normy, gdyż w trakcie badania przeprowadzanego zgodnie z punktem 3.5.2 normy plastikowa klamra zatraskowa została odłączona od pasa łączącego podparcie główki z prawym pasem naramiennym, a obciążnik do badań wypadł z nosidełka. Tymczasem, zgodnie z punktem 8.5.1 normy, podczas badania zgodnie z punktem 8.5.2 normy system mocowania dziecka do tułowia oraz pozostałe elementy mocujące i regulujące nosidełka miękkiego służące do zabezpieczenia dziecka nie powinny otwierać się, a produkt powinien działać zgodnie z przeznaczeniem.

Powyższe wady konstrukcyjne stwarzają zagrożenie, że w trakcie przenoszenia dziecka w nosidełku w pozycji poziomej, z uwagi na niedostateczne zabezpieczenie przed wypadnięciem, dziecko wysunie się z nosidełka i upadnie na podłogę, co może skutkować obrażeniami, np. wstrząśnieniem mózgu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane nosidełka nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym stwarzają zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, jednocześnie podjął współpracę z organem nadzoru i podjął środki naprawcze wskazane przez Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy wynika, że strona postępowania w okresie od 1 czerwca 2017 r. do 31 października 2018 r. wprowadziła na rynek 136 sztuk nosidełka poprzez ich sprzedaż innym przedsiębiorcom. W toku niniejszego postępowania jego strona podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez nosidełka poprzez poinformowanie dystrybutorów o zagrożeniach przez nie stwarzanych, a następnie odebranie od nich i zniszczenie 5 egzemplarzy produktu. Ponadto, strona postępowania opublikowała na swojej stronie internetowej ostrzeżenie dla konsumentów zawierające informacje, o wadach konstrukcyjnych nosidełka i stwarzanych przez nie zagrożeniach..

Na dowód powyższych działań strona postępowania przedstawiła oświadczenia dystrybutorów nosidełka o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym, faktury korygujące potwierdzające zwrot nosidełek oraz protokół zniszczenia wycofanych egzemplarzy produktu, a także wydruk ze strony internetowej zawierający komunikat dla konsumentów. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że zaprzestała produkcji kwestionowanego produktu.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione przez stronę postępowania dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane nosidełka.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania nie naruszała prawa w sposób długotrwały i uporczywy, ilość sztuk produktu wprowadzonych na rynek nie była znaczna, brak było skarg, reklamacji lub wypadków konsumenckich związanych z produktem, a od momentu powzięcia wiadomości o

dokonanym naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Jednocześnie podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK. Pozwala to przyjąć, że strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, a waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 392 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt dwa złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 89/2018 z 7 września 2018 r., sporządzonego przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.), przedsiębiorca Maria Krawczyk, prowadząca działalność

gospodarczą pod firmą „WOMAR” Maria Krawczyk w Częstochowie obowiązana jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 1 i 2 sentencji decyzji.
- 2) Na podstawie art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 3 sentencji decyzji.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467, 1629 oraz z 2019 r. poz. 11, 60), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami

administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467, 1629 oraz z 2019 r. poz. 11, 60), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone

zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak